

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

24 ianuarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte: Petru Ursache

Judecători: Ghenadie Nicolaev, Vladimir Timofti, Constantin Alerguș, Petru Moraru

judecând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către avocatul Mariana Arabadji în numele inculpatului Pleșca Anatolie prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 august 2016, în cauza penală în privința lui

Pleșca Anatolie Vasile, născut la 05 ianuarie 1956, originar din sat. Vărătic, r-nul Rîșcani și domiciliat în mun. Chișinău, str. Nicolae Milescu Spătarul nr. 13/2 ap. 132.

Datele referitoare la termenul de examinare al cauzei:

- 1. 14.07.2015 – 28.04.2016 (prima instanță);*
- 2. 24.05.2016 – 23.08.2016 (instanța de apel);*
- 3. 03.11.2016 – 24.01.2017 (instanța de recurs).*

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești din 28 aprilie 2016, procesul penal în privința lui ***Pleșca Anatolie Vasile*** învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, a fost încetat pe motiv că fapta constituie contravenție.

La fel, a fost încetat și procesul contravențional în privința inculpatului în baza art. 354 Cod contravențional, pe motivul expirării termenului de prescripție de tragere la răspundere contravențională.

Acțiunea civilă înaintată de Decuseară Victor către inculpat a fost lăsată fără soluționare

2. Potrivit sentinței s-a stabilit că Pleșca Anatolie a fost învinuit de organul de urmărire penală pentru faptul că, la 22 aprilie 2015, în jurul orei 23:00 min., în incinta magazinului „Dufremoll”, amplasat pe teritoriul Postului Vamal „Leușeni - Albița” (auto) din s. Leușeni, r-nul Hîncești, în prezența mai multor persoane, adică într-un loc public, fiind în stare de ebrietate alcoolică, fără motiv, din intenții huliganice, încalcând într-un mod grosolan ordinea publică cu obraznicie

deosebită, exprimându-se cu cuvinte necenzurate în prezența altor persoane, urmărind manifestarea bravurii, intenționat a amenințat cu răfuiala fizică, după care a aplicat violența fizică față de Victor Decuseară, prin sugrumarea gâtului victimei cu ambele mâini, cauzându-i potrivit concluziei raportului de expertiză medico-legală nr. 79 din 02 iunie 2015, vătămări corporale neînsemnate.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia și rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 287 alin. (1) Cod penal la 3 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis. Conform prevederilor art. 90 Cod penal executarea pedepsei să fie suspendată condiționat pe un termen de probă de 3 ani.

În motivarea cerințelor sale acuzatorul de stat a indicat că probele administrate în cadrul cercetărilor judecătorești demonstau pe deplin vinovăția inculpatului în fapta incriminată.

Instanța de fond urma să rețină că, toate semnele calificative și-au găsit confirmare în acțiunile inculpatului, iar la încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului instanța de fond urma să ia în calcul intensitatea acțiunilor huliganice, modalitatea de săvârșire a acțiunilor huliganice, persoana celui vinovat precum și prezența circumstanțelor agravante.

Instanța de judecată, ghidându-se exclusiv de poziția invocată de către partea apărării, a admis o eroare gravă la aprecierea juridico-penală și procesuală a circumstanțelor cauzei precum și a valorii probatorii a probelor prezentate în susținerea învinuirii formulate inculpatului, deoarece a fost subminată importanța unor asemenea probe cum au fost cele prezentate de către acuzare, care demonstau vina inculpatului în comiterea infracțiunii, iar asemenea circumstanțe cum i-au fost incriminate inculpatului încorporau forma juridică a unei infracțiuni de huliganism reieșind din intensitatea acțiunilor criminale ale inculpatului, locul săvârșirii infracțiunii, deranjarea ordinii publice, consecințele negative survenite pentru partea vătămată ca rezultat al acțiunilor inculpatului.

Partea acuzării a mai indicat și faptul că săvârșirea infracțiunii de către inculpat în stare de ebrietate a fost probată prin declarațiile părții vătămate și ale martorilor.

3.1. Sentința a fost atacată cu apel și de către avocat în numele inculpatului care a solicitat casarea acesteia și rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță, prin care inculpatul să fie achitat de sub învinuirea în baza art. 287 alin. (1) Cod penal.

În motivarea cerințelor sale apărătorul a invocat următoarele:

Instanța de judecată pe de o parte întemeiat a constatat că, în acțiunile inculpatului nu se întrunesc elementele componente obligatorii ale infracțiunii de huliganism și în mod special faptul că, activitatea magazinului nu a fost periclitată ori întreruptă, că acțiunile de huliganism, de regulă, sunt orientate spre public, spre reacția publicului, iar în cazul dat intenția inculpatului, atunci când l-a apucat pe Decuseară Victor de cravată nu a fost orientată spre a atrage atenția publicului și spre încălcarea grosolană a ordinii publice. Dar pe de altă parte, în partea descriptivă a sentinței, instanța constatase că acțiunile inculpatului urmează a fi calificate ca huliganism nu prea grav, adică acostarea jignitoare în locuri publice a

persoanei fizice, acțiuni similare ce încalcă normele morale, tulbură ordinea publică sau liniștea persoanei.

3.2. Sentința a fost atacată cu apel și de către avocat în numele părții vătămate care a solicitat casarea acesteia și rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, iar acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată să fie admisă integral.

În motivarea cerințelor înaintate avocatul a invocat următoarele:

- instanța de fond neîntemeiat a exclus raportul de constatare medico-legală nr. 241 din 24 aprilie 2015 și raportul de expertiză medico-legală nr. 97 din 02 iunie 2015, în calitate de probe;

- faptul aplicării violenței față de partea vătămată a fost demonstrat și prin declarațiile martorilor care au confirmat că inculpatul i-a cauzat vătămări corporale părții vătămate în depozitul magazinului, acest lucru probând acțiunile violente ale inculpatului față de victimă;

- vătămarile corporale au fost stabilite prin rapoartele de expertiză medico-legală, iar echimozele cauzate ca rezultat al aplicării violenței din partea inculpatului au fost fixate și prin pozele anexate care sunt în corelație cu cele stabilite în raport.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 august 2016, care a fost pronunțată integral la 13 septembrie 2016, a fost respins ca nefondat apelul avocatului în numele inculpatului și ca tardiv a avocatului în numele părții vătămate și admis apelul procurorului, casată integral sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță, prin care:

Pleşca Anatolie Vasile a fost condamnat în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, la amendă în mărime de 700 unități convenționale, ceea ce constituie 14 000 lei.

La fel, a fost admisă parțial acțiunea civilă înaintată de partea vătămată, fiind încasat de la inculpat în beneficiul primului suma de 15 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral și suma de 3000 lei cu titlu de cheltuieli de judecată. Au fost admise în principiu pretențiile părții vătămate privind încasarea prejudiciului material, urmând ca asupra cuantumului prejudiciului să se expună instanța de drept comun în ordine civilă.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a indicat că în urma examinării materialului probator administrat în cauză, a fost dovedit în afara dubiilor rezonabile faptul că, Pleșca Anatolie Vasile, la data de 22.04.2015, în jurul orei 23:00, aflându-se în incinta magazinului „Dufremoll”, amplasat pe teritoriul Postului Vama „Albița” (auto) din s. Leușeni, r-nul Hîncești, în prezența mai multor persoane, adică într-un loc public, fiind în stare de ebrietate alcoolică, fără motiv, din intenții huliganice, încălcând într-un mod grosolan ordinea publică cu obraznicie deosebită, exprimându-se cu cuvinte necenzurate în prezența altor persoane, urmărind manifestarea bravurii, intenționat a amenințat cu răfuiala fizică după care a aplicat violența fizică față de Victor Decuseară, prin sugrumarea gâtului victimei cu ambele mâini, cauzându-i potrivit concluziei raportului de expertiză medico-legală nr. 79 din 02 iunie 2015, vătămări corporale neînsemnate.

Instanța de apel a indicat că instanța de fond eronat a calificat acțiunile inculpatului în temeiul prevederilor art. 354 din Cod contravențional, fiind încetat

procesul penal în privința lui, pe motiv că fapta constituie o contravenție, deoarece această concluzie a fost combătută de totalitatea probelor acuzării administrate în instanța de judecată.

Astfel, s-a indicat că infracțiunea de huliganism, prevăzută la art. 287 Cod penal, reprezintă acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică și exprimă o vădită lipsă de respect față de societate, manifestate prin oricare din următoarele aspecte: a) acțiuni însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor; b) acțiuni însoțite de amenințarea cu aplicarea violenței asupra persoanelor; c) acțiuni însoțite de opunerea de rezistență reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice; d) acțiuni care, prin conținutul lor, se deosebesc prin cinism sau obrăznicie deosebită.

Raportate la circumstanțele speței supuse examinării, instanța de apel a atestat în acțiunile inculpatului prezența elementelor infracțiunii prevăzute la art. 287 alin. (1) din Codul penal.

Astfel, materialul probator a determinat faptul că, inculpatul, a avut intenția comiterii unui act de huliganism, încălcând grosolan ordinea publică, însoțită de aplicarea violenței asupra părții vătămate Decuseară Valeriu, precum și acțiuni care prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită.

Instanța de apel a stabilit că inculpatul la 22 aprilie 2015, în jurul orei 23:00 la momentul comiterii actului huliganic a dat dovadă de o obrăznicie deosebită, desconsiderând total normele de conviețuire socială și de conduită interumană, aflându-se într-o unitate comercială în prezența personalului și a clienților, a utilizat un vocabular indecent, în adresa lui Victor Decuseară, față de care a aplicat violența fizică și psihică, în două rânduri, odată în sala magazinului și apoi încălcând restricțiile stabilite, "INTRAREA INTERZISĂ", a pătruns în depozitul unității de comerț unde a aplicat repetat violența fizică, exprimată prin sugrumarea căilor respiratorii a ultimului.

Comportamentul enunțat ca fiind stabilit la inculpatul Anatolie Pleșca, denota fără echivoc și intenția directă a acestuia îndreptată spre încălcarea ordinii publice.

Astfel, materialul probator a indicat asupra faptului că cele descrise de către partea vătămată Victor Decuseară, au fost confirmate de către martorul Novac Cristina și Sleadnev Vadim, care au descris acțiunile ilegale ale inculpatului ce au fost îndreptate spre încălcarea ordinii publice și cauzarea leziunilor corporale victimei Victor Decuseară și destabilizarea ordinii existente la acel moment în unitatea comercială magazinul "Dufremoll", în care se aflau mai multe persoane, clienți ai magazinului precum și personalul printre care și victima Victor Decuseară.

Instanța de apel a apreciat că declarațiile părții vătămate, ale martorilor Novac Cristina și Sleadnev Vadim coroborau cu alte probe materiale cum ar fi, raportul de expertiză nr. 79, potrivit căruia lui Decuseară Victor i-au fost cauzate excoriații în regiunea gâtului produse în urma loviturii cu obiecte contondente dure calificându-se ca vătămări corporale neînsemnate, în cazul dat obiectul dur contondent fiind mâna și degetele inculpatului și nicidecum cravata precum indică partea apărării și care dovedeau în afara dubiilor rezonabile vinovăția inculpatului.

La fel, au fost apreciate critic declarațiile inculpatului, acestea fiind calificate drept tactică de apărare a ultimului.

Instanța de apel a stabilit că instanța de fond nu a dat o apreciere corectă declarațiilor martorilor Novac Cristina și Sleadnev Vadim, care au fost prezenți la cele petrecute și care au descris amply circumstanțele cauzei.

Astfel, s-a indicat că acțiunile inculpatului pot fi analizate din trei puncte, din momentul intrării în unitatea comercială, supărat, nervos, irascibil, cu întrebări alogice și deplasate, expresii vulgare (după cum îl caracterizează martorii Sleadnev Vadim, Novac Cristina și partea vătămată), comportamentul acestuia la casa magazinului în raport cu partea vătămată Victor Decuseară (l-a apucat de fular, cu utilizarea unui limbaj inadecvat, fapt ce a dus la retragerea ultimului de la exercitarea obligațiilor de serviciu), iar al treilea este și etapa care s-a produs înainte de ieșirea inculpatului din unitate, încălcând restricțiile stabilite, "INTRAREA INTERZISĂ", a pătruns în depozitul unității de comerț unde a aplicat repetat violența fizică, exprimată prin sugrumarea căilor respiratorii a părții vătămate.

Instanța de fond urma să rețină în calitate de circumstanță esențială pentru încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului drept infracțiune acel fapt că acesta aflându-se în incinta magazinul „Dufremoll”, acționând spontan, fără nici un motiv, într-un mod intenționat, violent, exprimând în mod vădit o desconsiderațiune față de valorile sociale umane și ordinea prestabilită în societate, înjosind în public onoarea și demnitatea unei persoane care era angajat al instituției în care se afla, aplicând violența fizică asupra acestuia, care s-a manifestat prin obturarea căilor respiratorii cu fularul, apoi cu mâinile și acostând într-un mod ofensator victima, provocându-i atât acestuia cât și celorlalte persoane din preajmă un sentiment de insecuritate pentru viața și sănătatea lor precum și demonstrând o atitudine vulgară și grosolană utilizând expresii jignitoare adresate în public părții vătămate.

Examinând în cumul materialul probator, legalitatea sentinței prin prisma argumentelor apelului procurorului, instanța de apel l-a considerat întemeiat și pasibil de a fi admis, cu casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

Instanța de apel nu a admis argumentele apărării privind lipsa intenției inculpatului de a atrage atenția publicului și de a încălca grosolan ordinea publică, deoarece martorii oculari au comunicat că au observat acțiunile lui Pleșca Anatolie îndreptate expres spre cauzarea leziunilor corporale lui Decuseară Victor și destabilizarea ordinii existente în unitatea comercială, în care la acel moment se aflau mai multe persoane.

Imposibil de admis era și argumentul că, la emiterea soluției instanța de fond a încălcat prescripțiile art. 24 din Codul de procedură penală, or instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese, decât interesele legii.

Referitor la argumentul părții apărării privind lipsa elementelor infracțiunii prevăzute la art. 287 alin. (1) din Cod penal în acțiunile inculpatului, instanța de apel l-a considerat neîntemeiat și pasibil de a fi respins din considerentele enunțate supra.

Cu referire la apelul declarat de către avocat în numele părții vătămate instanța de apel l-a considerat tardiv din motiv că sentința a fost pronunțată integral la 28 aprilie 2016, în ședință de judecată deschisă, în prezența avocatului inculpatului și a părții vătămate Decuseară Victor, fiind înmănată imediat, fapt confirmat prin recipisa anexată (V. 1, f. d. 182), cu expedierea în adresa părților absente a copiilor sentinței (V. 1, f.d. 183). În același context s-a menționat că, potrivit procesului verbal al ședinței de judecată din 16 martie 2016 (V. 1, f. d. 167), era consemnat faptul că, în prezența tuturor participanților la proces instanța a dispus întrerupere pentru data de 15 aprilie 2016 pentru deliberarea și pronunțarea sentinței, ulterior a amânat pronunțarea sentinței pentru data de 28 aprilie 2016 în absența participanților la proces.

Apelul a fost declarat la data de 27 mai 2016, adică peste 29 zile de la pronunțarea sentinței contestate.

La stabilirea pedepsei inculpatului instanța de apel a indicat că, infracțiunea comisă face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, acesta se caracterizează pozitiv, circumstanțe atenuante și agravante nu au fost stabilite, ceea ce a determinat aplicarea unei pedepse non privative de libertate, sub formă de amendă.

La fel, s-a indicat că s-a ținut seama de faptul că infracțiunea incriminată inculpatului este una răspândită și periculoasă, care atentează la ordinea publică, liniștea cetățenilor și care deseori conduce la săvârșirea altor infracțiuni, de motivul acesteia, de persoana inculpatului care pentru prima dată este tras la răspundere penală, nu a recunoscut vina, nu a conștientizat cele comise și consecințele lor, ceea ce a determinat aplicarea pedepsei amenzii în quantum maxim.

Actele cauzei au atestat că, la 29 iulie 2015 în ședința instanței de judecată partea vătămată Victor Decuseară a înaintat acțiune civilă în procesul penal, formulând pretenții față de inculpat, privind încasarea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii partea vătămată Victor Decuseară a invocat că, în rezultatul acțiunilor ilegale ale inculpatului din 22 aprilie 2015, ora 23:00 a suportat cheltuieli pentru tratamentul vătămarilor suportate, cheltuieli pentru avocat și un disconfort puternic psihologic, deoarece acțiunile inculpatului au fost comise în prezența colegilor de serviciu și a clienților, cu batjocură, obrăznicie și cinism deosebit.

Reclamantul a solicitat încasarea prejudiciului material în valoare de 1500 lei, 3000 lei - cheltuieli pentru asistența juridică și 15 000 lei - cu titlu de prejudiciu moral.

Conform art. 219 din Cod de procedură penală acțiunea civilă în procesul penal poate fi intentată la cererea persoanelor fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale, morale sau, după caz, le-a fost adusă daună reputației profesionale nemijlocit prin fapta (acțiunea sau inacțiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârșirea acesteia.

În conformitate cu prevederile art. 1398 Cod civil, cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.

Totodată, instanța de apel a considerat ca fiind suficientă suma de 15 000 (cinci sprezece mii) pretinsă de partea vătămată Victor Dicuseară, ținând și cont de practica CtEDO privitor la modul de încasare a prejudiciului moral cât și de prevederile art. 1423 Cod civil în aceste circumstanțe instanța de apel considerând suficient de încasat cu titlul de prejudiciu moral din contul inculpatului suma de 15 000 lei.

În ceea ce privește pretențiile părții vătămate Victor Decuseară de încasare a prejudiciului material, instanța de apel le-a admis în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța de drept comun.

Partea vătămată Victor Decuseară a prezentat pretenții privind încasarea cheltuielilor de judecată, care constau din cheltuielile pentru avocat în sumă de 3000 lei. În temeiul art. 94 din Codul de procedură civilă, instanța de judecată obligă partea care a pierdut procesul să plătească părții care a avut câștig de cauză toate cheltuielile de judecată, astfel fiind admisă încasarea sumei solicitate.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocat în numele inculpatului, care a fost depus la 10 octombrie 2016 (prin poștă) și care, întemeindu-se pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia cu rejudecarea cauzei și dispunerea achitării lui.

În motivarea cerințelor sale avocatul indică următoarele:

- instanța de fond corect a concluzionat că acțiunile inculpatului nu au fost îndreptate spre încălcarea grosolană evidentă a ordinii publice și nu a atins gradul de pericol social al unei infracțiuni;

- instanța de apel a omis să cerceteze probele administrate în baza art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, în așa fel constatând eronat comiterea faptei de către inculpat în stare de ebrietate;

- instanța de apel nu a indicat concret care anume acțiuni ale inculpatului se încadrează în latura obiectivă a infracțiunii de huliganism, odată ce acțiunile sale s-au limitat la tragerea de fular a părții vătămate, astfel lipsind elementele infracțiunii incriminate;

- instanța de apel a omis să aprecieze neconcordanțele între declarațiile martorilor și părții vătămate cu privire la evenimentele ce au avut loc în depozitul magazinului comercial;

- instanța de apel a omis să ia în considerație încălcările comise în timpul urmăririi penale, ce țin de dispunerea efectuării constatării și expertizei medico-legale.

6.1. Pe cauză a depus referință procurorul care se pronunță pentru inadmisibilitatea recursului declarat, din motiv că recurentul solicită reaprecierea probelor, iar un asemenea temei nu se regăsește în prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală. Motivele invocate în recurs au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel și o altă opinie asupra probelor care au fost puse la baza hotărârii de condamnare nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei, avînd în vedere și faptul că hotărârea contestată conține motive legale pe care se întemeiază soluția, iar acțiunile inculpatului întrunesc elementele infracțiunii imputate.

7. Judecând recursul declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi respins ca inadmisibil cu menținerea hotărârii atacate din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor alin. (2) art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Potrivit prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Sunt neîntemeiate, în opinia Colegiului penal, argumentele recurentului privind nevinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii, care critică aprecierea probelor administrate de prima instanță și verificate de instanța de apel, invocând temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, care stabilește că, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul, când nu au fost întrunite elementele infracțiunii, deoarece acest temei nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului înaintat, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată.

Astfel, Colegiul penal menționează că conform art. 101 alin. (2) Cod de procedură penală, la faza judecării cauzei judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Colegiul penal reține, că instanța de apel, judecând cauza și verificând probele, care au fost cercetate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4), 101 Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă, stabilind toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate.

Argumentele recurentului, privind nevinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, au constituit obiect de examinare la judecarea cauzei în instanța de apel, căroră, aceasta le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și expusă în prezenta decizie la pct. 5, pe care instanța de recurs o însușește și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul, că verificând decizia instanței de apel în raport și cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, nu s-a identificat existența și a altor motive care, analizate din oficiu, să ducă la casarea acesteia.

La fel, instanța de recurs menționează, că recurentul își întemeiază solicitările pe dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă, motivele de reapreciere a probelor nu se conțin între temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, astfel că criticile formulate împotriva hotărârii judecătorești nu sunt motivate sub aspectul casării acesteia, ca fiind ilegală. Altfel spus, reaprecierea probelor, în modul propus de către recurent, nu se încadrează în prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, iar reaprecierea probelor nu poate fi efectuată de instanța de recurs, care verifică numai chestiunile de drept.

Astfel, Colegiul penal conchide că în speță nu s-au constatat temeieri legale pentru admiterea recursului ordinar declarat, impunându-se soluția de respingere a acestuia, ca inadmisibil, cu menținerea deciziei instanței de apel.

8. În conformitate cu art. art. 338, 435 alin. (1), pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către avocatul Mariana Arabadji în numele inculpatului Pleșca Anatolie, în cauza penală în privința lui *Pleșca Anatolie Vasile*, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 august 2016.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 07 februarie 2017.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Ghenadie Nicolaev

Vladimir Timofti

Constantin Alerguș

Petru Moraru